

بسمه تعالی

نهضت آزادی ایران

تاسیس ۱۳۶۰

۲۱۱۶

۸۸/۰۴/۲۴

اعتراض به بازداشت ها و رفتارهای غیرقانونی حاکمیت

نسبت به معترضان انتخابات ریاست جمهوری

از نخستین ساعات پس از اعلام نتایج غیر قابل پذیرش دهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری، موج بازداشت فعالان سیاسی و معترضان به روند برگزاری انتخابات آغاز شد. از نیمه شب اولین روز پس از انتخابات، با یورش ماموران به منازل یا محلهای کار تعدادی از اعضای احزاب نهضت آزادی ایران و جبهه مشارکت ایران اسلامی، سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی، سازمان ادوار تحکیم وحدت، دفتر تحکیم وحدت و انجمنهای اسلامی دانشجویان و نیز برخی از اعضای ستادهای انتخاباتی آقایان کربوبی و موسوی، ستاد ۸۸، موج سوم و شورای پویش حمایت از موسوی در تهران و شهرستانهای دیگر بازداشت شدند.

بازداشتهای غیر قانونی و نامتعارف این افراد، بعضاً در نیمه‌های شب، با روشهای ارباب آمیز، بویژه در حالی که هنوز هیچ یک از احزاب یا سازمانهای بالا موضع‌گیری در باره نتایج انتخابات انجام نداده بودند، نشان از برنامه‌ریزی قبلی برای چنین اقداماتی دارد. بازداشت افراد به وسیله نهادهای امنیتی و نظامی، بدون رعایت موازین قانونی، نقض آشکار اصل ۳۲ قانون اساسی است.

روند یاد شده در روزهای بعد، با بازداشت تعداد بیشتری از سیاست ورزان و فعالان حزب کارگزاران سازندگی و روزنامه نگاران، ادامه یافت و گزارشهایی در باره استفاده از خشونت و ضرب و شتم شدید در هنگام بازداشت جمعی از معتبرترین فعالان سیاسی کشور وجود دارد.

تاکنون هیچگونه اطلاع رسانی قابل قبولی در مورد بازداشت شدگان از سوی قوه قضائیه، چه به خانواده‌های بازداشت شدگان و چه برای افکار عمومی، انجام نیافته است و شنیده می‌شود که بخش عمده‌ای از این برخوردها، علاوه بر وزارت اطلاعات، به وسیله نهادهای نظامی صورت گرفته است. شاهدان عینی از شرایط نامساعد بازداشتگاهها، بویژه در تهران، و نقض گسترده حقوق شهروندان و فشارهای روحی و جسمی بر بازداشت شدگان گزارشهای تکان دهنده ای داده‌اند.

- استفاده از بازداشتگاههای غیر مجاز و مخفی
- ضرب و شتم شهروندان عادی بازداشت شده، در ادارات آگاهی و بسیج، اماکن، منکرات، ...
- بازداشت فله‌ای و نگهداری دهها زندانی در بازداشتگاههایی با ظرفیت کم، به گونه‌ای که گاه در یک اتاق ۱۰ متر مربعی ۶-۷ نفر نگهداری شده‌اند که امکان خوابیدن یا استفاده از سرویسهای بهداشتی برای بازداشت شدگان بسیار کم بوده است.
- نگهداری جوانان زیر سن قانونی در بازداشتگاههای تفکیک نشده
- مجبور کردن برخی از بازداشت شدگان به امضای ندامت نامه یا استعفا از احزاب قانونی و نیز اعمال فشار به منظور اعتراف‌گیری تلویزیونی و پخش شایعات دروغ در مورد اعترافات بازداشت شدگان از رسانه‌های رسمی حاکمیت

پخش اعترافات تلویزیونی و اظهار پشیمانی فعالان سیاسی از جمله پرونده‌ها و راهکارهای سوخته و نخ نما شده‌ای است که نه تنها در میان فعالان سیاسی و اجتماعی - و حتی آحاد ملت - وجاهتی ندارد، که وهن آشکار اصول و آرمانهای نظام همچون: آزادی، استقلال، جمهوریت و اخلاق اسلامی است. در بسیاری از منابع قضای اسلامی - از جمله به روایت شیعه از امام علی (ع) - اعتراف متهم در زندان فاقد اعتبار حقوقی - قضایی است.

مجبور کردن افراد به استعفا از عضویت در احزاب سیاسی از جمله نهضت آزادی ایران در تضاد آشکار با اصل ۲۶ قانون اساسی است که صراحت دارد: «هیچکس را نمی‌توان از شرکت در آنها منع کرد یا به شرکت در یکی از آنها مجبور ساخت.»

نهضت آزادی ایران، با یادآوری جمله‌ی سیاسی مشهور «به نيزه می‌توان تکیه کرد، اما بر آن نمی‌توان نشست»، به نهادها و کارشناسان امنیتی و انتظامی گوشزد می‌کند که تداوم حالت کنونی هیچگونه امنیت پایداری برای حکومت به ارمغان نخواهد آورد و همان گونه که برخی از مراجع عالیقدر شیعه نیز تذکر داده‌اند، «هیچ فرمان و دستوری نمی‌تواند مجوز و عذری برای تجاوز به حقوق مردم - که حرام و معصیت و ذنب لایغفر است - گردد.»

نهضت آزادی ایران آزادی فوری و بدون قید و شرط همه‌ی بازداشت شدگان سیاسی، اجتماعی و مطبوعاتی و شناسایی و مجازات قانونی آمران و عاملان کشتارها و ضرب و شتم‌های بیرحمانه اخیر و جبران خسارات ناشی از تخریب خانه‌ها و خودروهای مردم به دست ماموران یا افراد موسوم به «لباس شخصی» را موکداً خواستار است.

نهضت آزادی ایران